

నీత క్లాసులో అందరికంటే బాగా చదివేది. ఏక సంధాగ్రాహి. ఒక్క లెఫ్లోల్

తప్ప అన్నింట్లోనూ తనే ఘస్తు. లెఫ్లోల్ మాత్రం సూర్యుగారి పెద్ద శీను ఘస్తు వచ్చేవాడు... వాళ్ళ నాన్న లెఫ్లల మాప్టారు కదా... అందుకనీ! ఈ విషయమే కళావతితో చెప్పే, అంది “అయితే మరి మీ నాన్న వెడ్మాప్టారు కదా... అందుకు నీకు మిగతా అన్ని సబ్జెక్టుల్లోనూ ఘస్తు వస్తుందా?” అని అడిగింది కుట్టుమొతు. దానికసలు చదువే సరిగ్గా రాదు. మొన్న డిక్టేషను టెస్టులో ‘ఖరావతము’ అని రాయమంటే ‘అయిరావతము’ అని రాసింది. దాంతో మాప్టారు దాన్ని బాగా కౌట్టారు. దాన్ని కౌట్టారని కాదు దాని బాధ... సీతని మెచ్చుకున్నారనీ!

సీత అన్ని కరెక్టుగా రాసింది కదా...! అందుకనీ దానికి కోపం వచ్చి, ఆ రోజంతా అది సీతతో మాట్లాడలేదు తెలుసా...!

ముఖ్యం.

నొవ్వనో ఏదో ఒక వంకపెట్టి ఇంట్లోనే ఉండిపోయేది. పైగా ఇంట్లో ఉండడమే కాక, వాళ్ళమ్మని అది చెయ్యి, ఇది చెయ్యి అని విసిగించేది. ఓ రోజు గుమ్మడి కాయమామ్మని ‘అరిశలు’ చేసి పెట్టమంటే, గుమ్మడికాయ మామ్మ ‘నేనేవన్నా నీ అత్తగార్నా... వెళ్లవతలకి’ అంది. “అత్తగారయితే చేస్తుందా?” అని సీత ఎంతో అమాయకంగా అడిగింది. ‘అ... చేస్తుంది. శ్యామలత్తగారి లాంటిదయితే అరిశలూ పెడుతుంది, ఆరళ్ళూ పెడుతుంది’ అంది.

ఆ మాట వింటూనే సీతకి ఒక అధ్యాత్మమైన ఆలోచనవచ్చింది. తనకి ఎలాగా ఇంట్లో కూచుని, కూచుని బోరుకొడుతోంది. పోనీ బళ్ళో కెళ్లమంటే మళ్ళీ ‘ఓ’ ‘ణ’ల గొడవ. ఎందుకొచ్చిన బాధలూ, ఎప్పటికైనా ఎలాగా పెళ్ళిచేసుకోవాలి కదా... అదేదో ఎంచక్కా ఇప్పుడే చేసేసుకుంటే బావుండని అసుకుంది. పెళ్ళంటే బళ్ళో మాప్టారు కురతో చేస్తారూ... అది కాదు! రెండో రకం పెళ్ళి. మొన్న శ్యామలక్కడి చేశారూ. అలాంచిది. ఆప్పుడు అమ్మ ఎంచక్కా ఏ. పనీ చెప్పుకుండా, అవి తినూ, ఇచ్చి తినూ అని రకరకాల పిండి వంటలు తను అడగుకుండానే పెడుతుంది. కొత్త బట్టలూ, బోల్లు పట్ట పరికిణిలు, వెండి కంచాలూ... అన్నీ ఇస్తారు. మళ్ళీ రోజుకోరకం పూలజడ వేసి అందంగా తయారు చేస్తారు. శ్యామలక్కడి వాళ్ళమ్మ బంగారు జడగంటలు చెయ్యించింది తెలుసా? కానీ సీతకి అంత జడలేదు కదా... అంచేత జడగంటలు వద్ద. మరేమో... తనకేమో... ఎంతో ఇష్టమైన

అని రాసిపెట్టింది.

ఓ నెల తరువాత శారద పెళ్ళికొచ్చిన గుడ్డిరాజు అక్కగారు, ఉత్తరం మర్యాద లేకుండా ఉండని గుడ్డిరాజును తిట్టి, సీతకి జీళ్ళిస్తూ “చక్కరఱ ఏమిటే తల్లి?” అని అడిగింది. సీత అవిడతో విషయం చెప్పింది. అవిడ ఓ పెద్ద పెత్తనాల పేరమ్మ కదా... దాంతో సీతకి ‘ణ’ రాయడం రాదన్న సంగతి చుట్టినా, తన నోటు పుస్తకంలో వాఖ్యం మాత్రం ఇలాగే ఉంది:

‘కుంతిదేవి ఓ రావతమును సుర్ఖమునుంచి తెప్పించుటకు భీముట్టి పంపించెను. దాంతో సీత ‘ఓ’లూ ‘ణ’లూ రాయటం అసలు మానేసింది. తన పేరు ఎవరైనా రాయమంటే ‘రవి దుర్గా సీత భవా-’ అని రాసేది. మొన్న గుడ్డి రాజువాళ్ళ అక్కకి ఉత్తరం రాసి పెట్టమంటే, ఏం రాయాలో విషయం కనుక్కుని...’

‘మహాలక్ష్మీ సమానురాలైన మ-కి,

శారద పెళ్ళికి మనకున్న రెండెకరాల మాగా-అమ్మదాం అనుకుంటున్నాను. బావగారిక్కావాలా... వేరెవరికైనా అమ్మయ్యనా? ఇంతే. కావాలంటే తొందరగా చెప్పు.

అన్నట్టు నేను గుడ్డివా- కదా! పాపం పెద్దమ్మయిగారి సీత ఉత్తరం రాసిపెట్టింది. బంగారు తల్లి! నువ్వుచేటప్పుడు తనకి జీళ్ళూ, తాండ్ర, చక్కర బా-లు తెచ్చిపెట్టు... ఏం? మర్చిపోకు. ఇవి చాలా

‘బు’ ‘ణ’

డూళ్ళో అందరికి తెలిసిపోయింది. బిళ్ళో పిల్లలందరూ సీతని ‘భవాణి. భవాణి’ అని అల్లరిపెట్టారు. ఆఖరకి కళావతి కూడా మిగిలిన పిల్లలతో కలిసి సీతని బాగా ఏడిషించింది. సీత కనిపించినప్పుడల్లా పలక తీసి ‘ణ’ ‘ఓ’ రాసి కనుబోమ్మలు ఎగరేస్తూ ఉండేది. దాంతో సీతకి తలకొట్టిసేనట్టుయిపోయింది. పాపం బిళ్ళోకి వెళ్లడం కూడా మానేసింది. రోజు తలనెపునో, కాళ్ళు

రోపీణాటి చింతా

బంగారు గాజులు అడుగుతుంది. అప్పి... కొత్త బట్టలూ వేసుకునీ, తనకి తినాలనిహించినవన్నీ తినేసి, పల్లకీలో ఊరేగేశాక ఇంక పెళ్ళిద్దని చెప్పేనే సరి!

ఆప్పటికి అపేసి, మళ్ళీ తనకి కావలసి నప్పుడు కొత్త పెళ్ళి చేసుకోవచ్చు. మళ్ళీ ఊరేగొచ్చు. ఈసారి కారులో ఊరేగితే దర్జాగా బోల్లు భావుంటుంది. మళ్ళీసారేమో గుర్తుఖండిలోనూ.. అలా తనకి బోరు కొట్టినప్పుడల్లా కొత్త కొత్తగా ఊరేగి పెళ్ళిళ్ళు చేసుకోవచ్చు. హాయిగా బిళ్ళీకి వెళ్ళఖాల్లా.

మర్మాడు అప్పు పూజ చేసుకుంటుంటే. సీత పక్కనే కూర్చుని “అమ్మా! నాకు పెళ్ళి చెయ్యావా” అనడిగింది. అమ్మపట్టించుకోకపోతే, పోరడం మొదలు పెట్టింది. “అసలు నీకు ఈ వెధవ ఆలోచన ఎవరిచ్చారూ?” అని అమ్మి తిట్టింది. “అమ్మా! నాకు బోరు కొడుతోంది. పెళ్ళిచేస్తావా... లేదా?” అంది సీత. “సరే... సాయంత్రం నాన్నతో చెప్పి చేయస్తాలే” అంది అమ్మి. “అమ్మా! మాప్చారు పెళ్ళికాదు. శ్యామలక్క లాంటి పెళ్ళి” అని సీత అనందంగా ఏధిలోకి పరిగెత్తింది.

రెండురోజుల తరువాత సీతా వాళ్ళించికి వాళ్ళ కాముడు మామయ్య, ఆయన కొడుకూ వచ్చారు. ఆ అబ్బాయి పేరు రామశాస్త్రి. ఒకపే

జిడ్డుమొహం, బొగ్గునలుపూనూ. సీతకస్సులనచ్చలా. వాడితో ఆడుకోవే అని నాన్న ఎన్నిసార్లు చెప్పినా, ఒక మాటయినా మాట్లాడకుండా చివరి గదిలో తలుపేసుకూళుచుంది. రోజు వాళ్ళు వెళ్ళిపోతే భావుళ్ళని సీతనుకోనూ... వాళ్ళుండిపోనూ... అభరికీ వాళ్ళనే “మీరు మీ ఇంటికి ఎప్పుడు వెళ్ళిపోతారూ?” అని అడిగేసింది. సమాధానం రాలేదు కానీ, నాన్న నుంచి చివాట్లు భాగా పడ్డాయి. రోజు సీత చేత ఆ రామశాస్త్రికి కాఫీలూ, మళ్ళీగలూ వంపించేవాడు నాన్న. గొప్ప మర్యాదన్నతుడు కదా...! ఇవ్వనంటే నాన్న కొడతాడేమో అన్న భయంతో ఇచ్చేది. ఇలా ఉండగా, వదిపేసు రోజులయ్యాక సీత వాళ్ళ మూడో అస్సుయ్య కృష్ణ కూడా వచ్చాడు. ఈ రోజు రాత్రి పడుకునే ముందు సీతావాళ్ళమ్మ వాళ్ళందరికి మళ్ళీగ ఇచ్చి రమ్మనీ పంపించింది. సీత వెళ్ళిసరికి కాముడు మామయ్య “పట్టాభీ! మా రాముడికీ మీ సీతనిచ్చి పెళ్ళి చేసే ఎలా ఉంటుంది” అని అడుగుతున్నాడు. అంతే! సీత ఇంకేమీ వినకుండా లోపలికి పరిగెత్తి అమ్మనీ పట్లుకుని “అమ్మా! నాకు పెళ్ళిద్దమ్మ” అని ఒకటే ఏడుపు. రాత్రంతా నిద్దరలేదు. జ్వరం వచ్చినంత పన్నెంది. పల్లకీ లేదూ. వెండి కంచం లేదూ.

ఆప్పుడన్నయ్య “మరి బిళ్ళీకెళ్లావా!” అని అడిగితే “ఈ! వెళ్లా. మరి నువ్వు ‘ప’ ‘ఇ’లూ నేర్చుతావా? అంది. మర్మాడు సీత గదిలోంచి బయటకే రాలేదు. అన్నయ్య బిళ్ళీ కూచుని శ్రద్ధగా ‘ప’ ‘ఇ’ రాయడం నేర్చేసుకుంది. సాయంకాలానికి వాళ్ళన్నయ్యకి రాసి కూడా చూపిచ్చింది. రాత్రి భోజనానికి భయపడుతూ బయటకు వచ్చిన సీతకి రామశాస్త్రి కనిపించలేదు. “అన్నయ్య! వాళ్ళేరి?” అని అడిగింది. “ఎవరూ? నీ పెళ్ళివారా? “ఈ”.

“రాత్రి నాన్న వాళ్ళని భాగా తిట్టి, తెల్లారురుము బండికి పంపించేశాడు” అన్నాడు అన్నయ్య.

సీత హమ్ముయ్య! అనుకుని గబ గబా తయారయ్య, సూడులుకి వెళ్ళింది. ఆ రోజే మాప్చారు డిక్కేపన్ టస్టు పెట్టారు. ‘బరావతము’ టెస్టున్న మాట. సీతకి పరీక్షలో 10/10 వచ్చాయి. మిగిలినందరికి 5లూ, 6లూ వచ్చాయి. మాప్చారుకీ మహాకోపం వచ్చి అందర్నీ క్లాసులోంచి బయటికి పంపించేసి మోకాళ్ళమీద కూచోమని, తప్పయిన వస్తీ పదిసార్లు రాయమన్నారు. సీత ఎంచక్క క్లాసులో దర్జాగా ఒక్కు బెంచి మీద కూర్చుని “భవాటీ”ని చూసి నేర్చుకోండి” అని మాప్చారు అనే మాటల్ని వింటూ మరిసిపోయింది.

సమస్యల్లో ఉన్న స్తుల కోసం

ఖుఱుసుకు వెరల్పుభ్రాన్

(కేవలం థిథ్ ద్వారానే)

సలహ, సమాచారం కోసం సంప్రటించండి

టోల్ ఫోన్ నెంబర్ 1800 425 2908

(పీఎఫరాలను గోప్యంగా వుంచడం మా బాధ్యత)

Our cause is supported by OXFAM